

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 4 juli 2014 – CD Consulting s. r. o. mot Anna Pančurová m.fl.

(Mål C-328/14)

(2014/C 351/03)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: CD Consulting s. r. o.

Svarande: Anna Pančurová, m.fl.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

Ska artikel 6.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och artikel 4 i rådets direktiv 87/102/EEG⁽²⁾ av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet, enligt vilken en nationell domstol, som ska besluta om rättigheter som följer av en endosserad växel, principiellt sett inte tillåts under något steg i förfarandet att ex officio pröva avtalet, grunden till det rättsliga förhållandet samt huruvida ett villkor är oskäligt eller huruvida det har skett ett åsidosättande av de bestämmelser som reglerar följderna av underlåtelse att ange den effektiva räntan i det konsumentkreditavtal i vilket växeln har sitt ursprung?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 42, s. 48.

Överklagande ingett den 15 juli 2014 av Adler Modemärkte AG av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 maj 2014 i mål T-160/12, Adler Modemärkte AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-343/14 P)

(2014/C 351/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Adler Modemärkte AG (ombud: J.-C. Plate, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom som tribunalen meddelade den 14 maj 2014 i mål T-160/12, genom vilken Adler Modemärkte AG:s överklagande av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 3 februari 2012 (ärende R 1955/2010-2), i ett invändningsförfarande mellan Blufin SpA och Adler Modemärkte AG, avslogs.

Klaganden har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande:

1. För det första åsidosattes artikel 8.1 b i förordning 40/94 om gemenskapsvarumärken. Tribunalen tolkade denna regel och den fasta rättspraxisen om känneteckenslikhet och risk för förväxling felaktigt genom att härleda känneteckenslikhet mellan och en risk för förväxling av de varumärken som jämfördes ur överensstämelsen mellan känneteckens beståndsdelar. Dessa utgörs av en ren beskrivning av varornas beskaffenhet (nämligen uppgiften att de varor för vilka de jämförda varumärkena används är "marinblå"). Vidare åsidosatte tribunalen nämnda regel och rättspraxis genom att fastställa att kännetecknet, till följd av bristande särskiljningsförmåga, inte kunde anses upplysa den berörda kundkretsen om att varorna härrörde från ett bestämt företag och på sätt hindrade att de förväxlades med varor från andra företag. Tribunalen felbedömde dessutom begreppet beskrivande upplysning då den inte ansåg att "marinblå" beskrev de angivna varorna, vilka utgjordes av kläder, eller utgjorde en väsentlig kvalitet hos dessa varor.
2. För det andra grundades den överklagade domen på felaktiga uppgifter. Tribunalen ansåg inte att den objektiva uppgiften "marinblå" (på de aktuella språken, och särskilt på italienska och franska) beskrev de aktuella varorna i klasserna 18 och 25, trots att parterna var ense om att de kännetecken som jämfördes inkorporerade ett rent beskrivande begrepp, nämligen "marinblå" på de aktuella unionsspråken samt att det varumärke som åberopats till stöd för invändningen, "blu marino" på italienska, och det sökta varumärket, "marine bleu" på franska, endast avvek lite grann från detta koncept. Dessutom hade harmoniseringsbyråns invändningsenhet och överklagandenämnd dessförinnan fastställt att "marinblå" (på de aktuella europeiska språken) objektivt beskriver en vara. Tribunalen kunde inte frångå denna bedömning.
3. För det tredje är fastställandet i domskälen i tribunalens dom av att "marinblå" inte beskriver varorna motsägelsefull och bristfälligt motiverat. I punkt 54 konstaterade tribunalen själv att beståndsdelarna av de kännetecken som jämfördes betydde den aktuella färgtonen. I punkt 55 konstaterade tribunalen dessutom att denna betydelse var "uppenbar".
4. För det fjärde antogs det överklagade beslutet med stöd av lagbestämmelser som inte är tillämpliga. Det rör sig närmare bestämt om bestämmelserna i förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾. Tribunalen borde ha tillämpat förordning (EG) nr 40/94⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale civile di Trieste (Italien) den 21 juli 2014 –
Florin Lazar, med särskild fullmakt för Luigi Erculeo mot Allianz SpA**

(Mål C-350/14)

(2014/C 351/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Trieste

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Florin Lazar, med särskild fullmakt för Luigi Erculeo

Svarande: Allianz SpA